

L'IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES D'UNA SOCIEDAT DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número. 2 céntims.
 Fòra de Palma » 2 1/2 »
 Números atrassats » 4 »

Sonará cada dissapte, si té vent à sa flauta.

S'envian es números à domicili, tant à dins Ciutat com à ses Viles, pagant per adelantat à s'Administració (Cadena de Cort n.º 11), 1 pesseta à conte de 16 números.

PRIMES Y COQUES.

Axí com s'alimentació es necessaria per la vida, s'abús d'es menjá la sòl comprometre; y axí com un glopet de resòlis aclareix sa vista y desentura sa gargamella, es donarse à sa beguda arriba à produí aquella set continua que més tart passa à *febra gatera* y que conduex à s'embrutiment y à la mòrt. Lo matex ha succehit amb ses Sociedats anònimes: comensaren per fé un bé à n'es públich, aclarint un pòch la vista à n'es qui la tenian emboirada, y desenturant sa gargamella à alguns que s'haurian aufegat; llavò seguien fentse bé à elles matexes, y llavò... tothòm sab s'història milló que nòltros. Derrera es glopet de resòlis de sa ganancia ben ordenada, entrá sa febra per ses Sociedats nòves, are ja hem arribat à s'embrutiment de ses primes, y no se pòt torbá la mòrt.

Nòltros creguérem que amb sa campanya que va fé *El Violon* (amb la cual no eslam acordes ni amb sa forma ni amb algunes apreciacions que componian es séu fondo) haurian ubert ets uys aquells qu'encare los ténen cluchs, perque entre còl y còl d'es camp que descubria aquell setmanari, hey havia qualque veritat de piñòl vermey y qualque idèa digne de essè seguida.

Però mos n'hem duit xasco, y entre ets hòmos de negòcis aumenta es furor y sa borratxera *primista*; lo que no se pòt duptá vegent per sa plassa de Cort y à dins ses rateres parades qu'hey ha per allá, tanta gent que s'entretien amb sa majó ignocencia del mon *fent operacions*, fent pujá y devallá es prèu de ses accions, conforme convé á n'es més entesos: y quant ja han xupat sa taronja d'una Societat *cotisada*, y l'han premuda, y l'han dessustada, y s'han menjats es grells, y fins y tot han señat ses dents à n'es blanch de sa cloveya, llavò dexan aquesta en mans d'es quatre beneyts ò caparruts més *conservadors*, que solen essè sa *basse* de ses operacions... y corren à un altre taronjé, fundant una

nòva Societat que ántes de néxe ja té *prima*.

Aquests valors (?) nòus tirats en plassa produexen es matex efecte qu'una bolla de pasteta tirada à ses llisses: de devall ses pedres, d'entre es fanch, de dins s'alga, de ses encletxes, de no se sap d'ahon, surten primistas, accionistas, alsistas, baxistas y molts més consonants en *istas* que per òre no volem agotá, però que tots òbrin sa boca per espipellá, y espipellan. Axò no es més qu'un cròquis de lo que se passa à Cort. En quant à ses Sociedats de Crèdit, ¿ja han pensat, dins ca-séua, sa manera de doná compliment à ses nòves disposicions de sa circular des *Banch d'España*? Encara que no som molt entesos en la materia, mos parex que fan massa *el Tòni*.

A més de ses gangas, fins are segures, de fundá una nòva Societat, hey ha altres motius per fundarne una cada dia. Despues de enllepolí es còro d'àngels (que son es qui ántes de fitsarse número ja han cubert es de ses accions de tota Societat per à néxe,) ajudantlos à agafá prima per acció, llavó queda la cort celestial, es pexos gròssos, ses inteligències supremes que donan pès, ombra y nòm à s'idèa més estrambòtica, si aquesta idèa es *bessonera*. Mentres d'aquesta idèa nasque una Societat, d'aquesta Societat uns Estatuts, d'aquests Estatuts una Junta, d'aquesta Junta un *tanto por ciento* cada any, ells se resignan (just per complaure ets amichs y fé un bé à n'es públich) à dirigi ses operacions posibles de sa novella Societat. Hey ha prodigi financiér que ilumina amb sa séua inteligència (*à tanto por ciento*) sa Societat A, sa Societat B, sa Societat C.... y molts d'ells si sabèssen lletra no s'aturarian fins à sa Z.

Arribavam aquí d'aquest articlet quant mos diuen que s'acaba de fundá una nòva Societat anomenada *La Petrolera*. Estam dins un fòch fins que sabrem es nòms d'ets autors de tan bellisima idèa per donarlos à conexe à n'es nòstros amichs; perque, la veritat, axò de *petróleo* fa mala oló; y si veyem qu'aquests

petroleros no cercan més que sa *prima* y es *tanto por ciento*, ¡vaja endevant! que tant patirém per una Societat més com per una ménos; però si son *petroleros* de cap-vermey, es còsa de posarnos àlerta, perque per fé flamada tots aquests *globos de papé*, ahont avuy van embarcades tantes y tantes fortunes y tantes y tantes families, y que à molts los parexen més segurs qu'es pèrn del mon, no falta més qu'arrambarlos sa candela.

¡Déu mos do llum, salut, paciència, y llòch à la Misericòrdia, per tants de millonaris desencopiñats com pòt essè que vajan per allá à descansá de tantes primades.

UN INSOCIABLE.

BONA FE Y MALA FE.

II.

S'escena representa es pati des conventillo que descriguérem en es número 31 d'aquest semanari.

Mestre Resòlis, (un adobadó de còssis y ribells, que s'ha mudat ha pòch dins es botigó més avinent d'es carré) s'apareya per posá gafes à una ribella antiga, amb ramells pintats coló de còure. Mado Xerrayna s'hi acosta estirant s'estopa à sa filòa.

MADO XERRAYNA.—¿Y d'hont m'heu despenjat aquesta presentaya?

MESTRE RESOLIS.—Ell es d'en temps d'es moros; y are aquestes pessas ténen molt de *mèdit*; un seño m'ha dit que me'n daría dos duros, si no estás rompuda; y are vatx derrera ficarli sis ó set gafes.

M. XER. (*fent seña à n'es carté que s'ha returat en es portal.*)—Huey! dexalòsmè à n'aquests diaris; es seños d'aquí devant son à fòra y me ténen pròu encarregat que los ho quart... Han partit suara y tornarán anit.

(*Es carté li dexa un feix de diaris aplegats.*)

EN VOLTER (*sortint d'es seu xibiu.*)—Tres duros pagaria sebre de lletra, per veure lo que diuen.

MADO XER.—Foy! vat' aquí s'atlòt de na Triu, qu'en sab pròu bé. Xiscos, avina y mos llegirás ahont son ses corant' hòres.

XISCOS (*mossegant un cantó de pam-bòli y fregant s'esquena pe'sa paret.*)—Si... jò no més sé llegí es Fleuri....

M. RES.—Venga!

(*En desdoblega un y deua anà ses gafes. Llegeix à premudes y tartamuset-jant.*)

«Estaran... quero. El Daly News disse que Mochamet-Yan quefe de l' Afkistanam marcha, racon, sustro, patso, brel, Kan-de-bou.» Diu qu' han d'armá ses tròpes amb cans de bou....

M. XER.—¡Jesús María!

M. RES. (*Ulegint.*)—«El Mor.... nin-Pòst, de sanPet, serbugo, asse, gura, quel, janeral Melis-còrn perderá el fa, fordél Sar.»

EN VOL.—Cercau es partes, hombre, cercau es partes, qu' es sa sustanci de lo sensual.

M. RES. (*Ulegint.*)—«El Golós....» ¡Tampoch no's axò! «El Lobo disse quel Timés sabe que lort-Nòrt-hort-coch.» ¡Ni'hu entench! Venga un altre diari. (*En pren un altre.*) «La Pogression Democartica...» ¡Aquest! veèm: «Nassional.... Hamos pressiado otra.... cusion..... cuando la penaca, pital, sebo, rarrá, delco, dijo...» (*Gira fuya.*) «Losque, suitas, vanas, erres, polsados dela Frànsia.»

EN VOL.—¡Per aquí gratey!

M. RES.—«Sea, come, tido, un, horro, soassinato..... Las Cortes se serraran por Culio.....»

(*Entra el seño Regalessi, saluda y s'en puja à s'estudiet de la señora Ayna.*)

EN VOL. (*fent estabetjos.*)—Ja está vist: tot es mal del dia d'avuy mos vé d'es clèro; sa societat ha menesté posá un bon grapat de gafes, mèstre Resòlis; es pòble necessita *estrucció*; y si tots féssin es méu jòch, à dins Mallorca fundariam sa llibertat de s'igualdat rasa, y tots viuriam còm à reys. Es diaris son un gran *delanto* perque diuen à n'es poble tot lo que passa de noticis, y li fan obrí ets uys p'es *norte* de sa llibertat igual, sense tú ni voce-mercè, conforme existia en temps de l'Inquisició qu' es pròbes se morian de fam; y are lo mateix som jò qu' un Governadó, per motiu de s'igualdat que la se heuran tots es nèos, à la traga; y si no, pensau quin dia vos ho dich, mèstre Resòlis.

(*El seño Regalessi, que vé de replegá sa levita que la señora Ayna li ha sersida, s'atura capetjant.*)

SEÑO REGALESSI.—¿Y tot axò heu après en sos diaris?

EN VOL.—¿Y que vòl dí vostè, que no es la pura veritat tot lo que diuen sobre ses endemeses d'es Govern y ets abusos d'es clèro y es....?

S. REGAL.—Lo qu' es la pura veritat es que, avuy en dia, casi tot lo que s'estampa demunt es diaris que à tú te donan gust, es un enfilay de vitupèris y calúmies contra ses autoridats y contra sa Relligió catòlica.

Molts d'es qui hey escriuen, en llòch de tení un tinté devant, més tòst haurian de tenirhi una menjadora. Sabeu si es Govern fés posá sa firma verdadera, baix d'es séus escrits, à tots aquests doctós que fan combregá es pòble amb ròdes de molí, y en materia de Relligió li volen doná entenent figures per llenternes; no serian tants ets atrevits que mos maretjan à fòrsa de bramá contra ses institucions més respetables y ses persones més honrades.

Però, sa llibertat d'imprenta s'esplota descaradament p'ets escritorets de mala fe, y si axò va axí en veurèm de bones.

M. RES.—¿Vol dí nòltros no entenem lo qu' ha de fé un bon Govern per arreglá l'España y es defectes de sa Relligió?

EN VOL.—Tant còm qualsevòl.

M. XER.—¡Bona l'hem armada!

S. REGAL.—Ascoltaumè à mí, mèstre Resòlis: ¿Creys vos que jò, que no he tocat may una baldufa de trepant per fé es foradins à un ribell xapat, creys vos que jò li posaria gafes?

M. RES. (*assolant amb so martell ses qu' ha assetjades.*)—Un duro li juch que no será capás. Jò que ha corant' anys que no fás altre còsa, encara devegades.... (*Mentres ensullacá sa primera, es cruy de sa ribella se perllonga y s'obrì cop en sech.*) ¡Llambuguera de cruy! ¡Ja'n tenim dues!

M. XER. (*esclafintse de riure.*)—Volter, ajudalí, tú que t'entens de tot.

S. REGAL.—Ja'hu veys, mèstre Resòlis: vos, que vos dau en cò de doná quatre punts á n'es Govern d'España, y à sa túnica de l'Iglesia que tothòm esquexa, vos, espeñau sa feyna des vòstro ofici rústich.

Are pensau que la major part des qui, amagant sa cara, estampan articlòts en es diaris sobre rams de govèrn y parlan de Relligió mascarant es séus ministres y es bons catòlics; y encamorman es lectors ignorants fentlos creure que tots serèm iguals demunt la tèrra; la major part d'aquests sábis doctós que fan de mèstres en llòch d'anà à escola, vos dich que ni mañes ténen per posá gafets à un ribell.

EN VOL.—Vostè voldria que no dassin *estrucció* à n'es poble.

S. REGAL.—Vas ben erradet; jò voldria que à n'es poble l'obligassin à aprende de llegí y escriure, però que à n'es mateix temps li enseñassin sa moral d'es Sant Evangèli y es devers honrosos qu' ha menesté sebre tot hòmo per viure dins una societat civilisada.

EN VOL.—Idò, y en sos diaris, aprenen tot axò!... No poden disputá amb *oscurantistes*.

M. XER.—¡Huey, gatvayre! ¿Y còm es que tú no'n sabs de lletra? Apren de fé cadires, qu' es es téu *vivendo*....

S. REGAL.—En sos bons diaris, es veritat que poden aprende qualque còsa; però amb sos que à tu te fan...

EN XISCOS.—Jò, jò hey vatx à escola es vespres...

S. REGAL.—Bon atlòt. (*Girantse à n'en Volter.*) Aquest infant podrá agrahí à n'ets *oscurantistes* es llegí y escriure, y dibuix y contes que, per amor de Déu, li enseñan à una de ses deù escolles posades dins Ciutat per bé d'es pòble;.... les pagan es nèos.

EN VOL.—N'hajem parlat pròu! (*s'afica dins es seu xibiu.*)

M. RES.—Jò trob que vostè diu més sa veritat que *La Pogression Democartica*.

S. REGAL.—¡Ay bon Jesús! si no hi girau ets uys.... A reveure tots.

TOTS.—Bònes tardes tenga.

M. XER.—No fos perque, perque, los calava fòch à tots aquests diaris.

XISCOS, (*torcantse es morros amb sa mànega.*)—Y ja tench quate pèmis....

M. RES. (*tornant prende sa feyna.*)—¡No sé si tendrá cura aqueix ribell!

X.

DEL MOLL À PLASSA.

(CATALÁ Y MALLORQUÍ.)

—Anèm sen cap al mercat,
Cusí'n Pere, ens acumpana:
Jò n'he vist molts pòrts d'España,
Però aquí, à Palma no hi he estat.
Hau! entrém dins la Ciutat;
Que si fós de bell de dia
Bé crech que hi afinaria,
Puis som kòch que còg amb còk
Y no tinch pèl de paruch.
*Ca-ta-clòch, ca-ta-clòch,
xuch!-xuch!*

—Y eix estòl de marinés?
—Son d'un barco de taulons.
—¡Batua al mon, quins tacons!
Fán més soroll qu'els botés.
Y hont ván?—A trescá carrés
O à aplegá sa moxeria.
Aquests saupan sense guia;
Son práctichs per issá'l bròch
Y en amayná fan es cuch.
*Ca-ta-clòch, ca-ta-clòch,
xuch!-xuch!*

—Veniu per demunt s'acera,
No trobarém tant de fanch;
Per mitx tot es un estanch
Amb més bròu qu'una bufera.
¡Ni si vengués sa riera!
Siau, cuyné, sia, sia,
De cap à sa barberia.
—Válgam sant Telm y sant Ròch!!!
Per tot pròu n'hi ha de such.
*Ca-ta-clòch, ca-ta-clòch,
xuch!-xuch!*

—Ja s'en torna vení aygada.
Allò es un estanch; aquí
Vènen aygordent y vi.
Per envant pren sa murada.
Axò es sa pòrta d'entrada...
Bordetjant farém més via...
Corté de cavalleria...
—¡Grat sia à Déu qu'are vòg
Y l'empedregat retruch!
*Ca-ta-clòch, ca-ta-clòch,
xuch!-xuch!*

—Eix carrer té bona eslora.
—Es el Bòrn.—¡Hau, quin costé!
—Emboquem aqueix carré.
—Y el mercat; es molt enfòra?
—En bon temps, no hey ha mitx-hòra;
Are feym sa travessia.
—Dònchs, prest serém dins badia
Si puja vent de xalòch;
Jò bé m'òrs y me balluch.
*Ca-ta-clòch, ca-ta-clòch,
xuch!-xuch!*

—Sant Nicolau es su-llá;
Assuquí, ca'n Gasparó.
—Posau ròba, que'l patró
M'ha dit no'l fassi esperá;
Y porta enredo comprá
Vespre à la carnisseria.
Vaja un clòts! Vèrge Maria!
Si aquest viatge no enròch,
Amb l'altre anirém à Lluch.
*Ca-ta-clòch, ca-ta-clòch,
xuch!-xuch!*

—Y'ls suècos vénen derrera;
També deurán aná à plassa.
—¡Alèrta à n'aqueixa bassa!
—¿Y còm no hi pòsan barrera?
—Si anassem à sa cortera!...
Per allá si que en veuria.
—Això ray! jò hi aniria
Amb el bòt.—Hey ha qualque clòt
Que s'hi pòt negá un ruch,
*Ca-ta-clòch, ca-ta-clòch,
xuch!-xuch!*

—Amarra! quina empitrada!
Y anam cap dret al mercat?
—Ja hi som en haver pujat.
—Tirèu lastre que es pesada!
—No es curta aqueixa varada.
Aquí... sa pescateria.
—Dos tavèrnas... es follia
No entrari per pendre... fòch.
Cusi'n Pere?... —¡Fondo el buch!
*Ca-ta-clòch, ca-ta-clòch,
xuch!-xuch!*

ALIATAR.

XEREMIADES.

A propòsta de s'Alcalde Sr. Perelló,
s'Ajuntament de Palma ha declarat fill
adoptiu à Mr. Hermite, que tant va tra-
bayá en profit de sa Geologia de ses
Balears.

Era lo ménos que poria fé s'Ajunta-
ment, per honrá sa memòria de aquell
sabi. Tothòm n'ha estat content.

* *

Are y sempre, Mallorca podrà glo-
riarse d'essè sa tèrra que produèix es
millós *baxos* del mon. Y sino, aquí teniu
n'Ordinas que, aquesta temporada, es
sa delicia d'es nòstro Teatro; y en Fran-
cisco Mateu, que fa torná lòcos es ma-
drileños, d'admiració y d'entusiasme,
cantantlos es *Faust* y es *Roberto*.

Ja está dit: si voleu bons *baxos*, veniu
à Mallorca.

Vat' aquí es motiu perque cuidadosa-
ment se conservan es *baxos* d'una casa
qu'hey havia en es carré d'Odon-Colom.
Vat' aquí perque es *baxos* de la Sala
(ahont hey ha sa caxa des doblés) estan
de fa estona tan nets y adesats. Vat' aquí
perque no's netetjan es *baxos* de dins sa
pica d'es brolladó de la Rambla.

Y vat' aquí còm es Consums *debaxan*.
Y pe' ses Copiñes grumetjan es *ba-
xistes*.

Y ses señores de rossegay no surten
p'es carré, que no apleguen uns bons
baxos de fanch ó pols, segons es temps.

Y una de ses millós perruqueries de
Ciutat (sa d'en Casanovas) s'es insta-
lada en es *baxos* de can García.

Y tenim un Ajuntament amb molts
de *baxos*.

Y p'es municipals y serenos, qu'en-
care han de cobrá sa paga de Jané, vò-
lan *baxos* ets estornells.

Y per *baix* de sa murada es *matuteros*
envian dins Ciutat cortins de ví y odres
d'òli.

Y es tenedós de *bonos*, sense cobrá un
trist cupó, seguexen cop-piu y ala *baxa*.

Y moltes botigues glapexen es com-
pradós, oferintlos *rebaxa* de preus.

Fins y tot à Mallorca, que casi may
plovía, are hey plòu sovint, sovint. ¡Y
ja's de rahó qu'hey plòga! ja's sab que
s'aygo sempre va à n'es llòch més *baix*.

* *

Contava un diari, s'altre dia, que
diumenje passat horabaxa uns quants
atlòts tornavan de cassá aucells amb
visch, y en duyan dins una gabia devés
una dotzena.

Quant varen essè à sa Porta, es *pun-
xes* los donaren un dalt-abaix que no 'u
volgueu sèbre, y los prengueren sa ga-
bia, diguentlos qu'havian comès un
gran delicte d'aná à cassá aucells, are
qu'estam en temps de *veda*. Fins aquí,
no hey ha rès de mal.

Ets atlòts, tots poruchs, pensavan que
à su-llá mateix obririan sa gabia y do-
narian llibertat à n'es presonés qu'ells
havian engabiats. Però amb gran sor-
presa repararen qu'es *punxes* treyan ets
aucells, los torcian es coll, y los estoja-
van, (segurament per embalsamarlos;) y
llavò diuen si l'endemá hey hagué qual-
cú qui va diná d'arròs amb aucellons.

¡Cap còm aquesta! Mirau per quin es-
til are es consums tornarán pujá.

* *

Si ses cròniques no ménten, ja no po-

drá dí ningú, d'avuy endevant, que sa
tenassa d'es carré d'Odon-Colom sia un
embarás inútil. Diuen que la setmana
passada, una cussa venturera va elegí
aquell punt per ferne hostel, y qu'hey
ha tengut sa ventrada des quissions sèt
ò vuyt dies, sense que cap municipal
s'atrevis à incomodarla en rès ni per
rès; fentse es cárrech segurament de
s'estat delicat en que la pòbre s'encon-
trava.

¿Será cosa de que s'Ajuntament, sen-
se demanarnos de parè, s'haja fet sócio
de sa *Sociedad protectora de los anima-
les*?

Digau que será axò.

* *

Un cafetero que no sab llegí ha pòsat
escòla dins Ciutat. Hey ha hagut en-
vejosos que mos ho han dit, perque la
pegassim contra ell.

Nòstros mos ne guardarem pròu bé;
abans de pegarla contra aquest mèstre
ignorant, podriam clamá contra es sabis
doctós que enseñan à n'es séus dexe-
bles mòltes còses que no están en es
programa; y callam per are.

¡Visca sa llibertat d'enseñansa! y axí
aumentará més es número des vertadés
ignorants.

¡Si tot se pogués dí sense fé escándol!

* *

Es vapor *Andalucía*, mos dugué, la
setmana passada, un carregament de
blat.

Es vapor *Isabel la Católica* mos ha
duyt aquests dies un carregament de
presidaris.

¡Y encare n'hi haurá que's quejarán!

* *

Alguns asseguran qu'aquests 94 pre-
sidaris que mos han duyt, vénen con-
signats à s'Ajuntament, perque los em-
pley en netetjá y agraná es carrés y
places de Ciutat.

Si axí fós, haurán pecat per curt: 94
son pòchs: no bastarán.

* *

Amb ses brusques seguides qu'el cèl
mos ha amollat tota aquesta setmana, es
diaris ciutadans tendrán gazetilles de-
vertides per uns quants dies.

A l'hòra d'are ja'n sentim unes quan-
tes per l'estil:—«Ahí dematí hey havia
uns quants carros enlòtats à mitjan
carré de Sant Miquèl, que no podian
passá ni envant ni enrera. *La cuidadosa
Comision de empedrados, con un celo que
la honra, etc., etc.*»

—«Avuy dematí un bolsista ha llene-
gat en mitx de Cort, y es caygut dins
un bassiòt. Gracies que sabia nadá, y
qu'hey han acudit es *botes salvavidas*...
*Vergüenza causa que en una poblacion
de más de 60.000 almas... etc., etc.*»

—«Es pis de la Rambla amb aquestes
aygos s'es posat tal y tal... Es botigués

d' es carré d' Odon-Colom reben esquits p' es mostradós... Sa bufera d' es Pes de sa Farina..... *Nuestros flamantes ediles, etc..... el traje les viene ancho,.....* etc., etc.»

Y sinó, ja me 'n tornaréu respòsta.

*
**

S' Ajuntament d' Almeria, per economia ha suprimit es serenos.

Es nòstro Ajuntament heu fá milló: à pòch à pòch los suprimeix ses pagues.

COVERBOS.

L' amo 'n Tèm de Son Axellat, diuen qu' era un hòmo estret y avaro, còm may s' en ha vist altre.

En ses veyeses, se va casá amb una neboda séua, d' una vintena d' anys, just per no haverli de fé un censal que li devia.

En es sopá de nocés, quant s' axecáren de sa taula, sa novia li digué:

—Conco 'n Tèm, tròb que convendria alegrá de qualque còsa es missatges y sa criada: que coneguen qu' hey ha hagut nocés.

—Sí, (respongué ell,) jò també heu tròb.

—Ydò, ¿que trobau que los hem de doná?

—Foy! que los hem de doná... Donalós mitja arengada perhòm... jò rebentan ò no rebentan!

*
**

Conversavan fumant un escolá y un mariné, y s' escolá li deya:

—¿Ahont morí ton pare?

—A la ma, (responia es mariné.)

—¿Y ton avi?

—A la ma.

—¿Y es teu rebesavi?

—També à la ma, còm tots ets altres.

—¿De beneyt! No sé còm no estás escalivat. ¿Y encare t' embarcas?

Callá es mariné una estona; pegá xuclada à sa pipa, escupí, y llavò li preguntá à s' escolá:

—¿Y ton pare ahont morí?

—¿Mon pare? Dins es llit.

—¿Y ton avi?

—Dins es llit.

—¿Y es teu rebesavi?

—També dins es llit, còm tots ets altres.

—¿De beneyt! (s' esclamá llavò es mariné, esclafint de riure.) No sé còm no estás escalivat; ¡y encare t' en hi vas à jèure cada vespre!

*
**

S' Ajuntament d' un llogaret, agraht à Sant Sebastiá gloriós, qu' una vegada l' havia alliberat de peste, acordá ferli à l' Iglesia una capella nòva.

Per axò enviá en comissió à Ciutat

dos retgidós, perque donássen à fé sa figura d' aquell Sant.

—Ben fet, (los digué s' escultó,) los ho faré axí còm desitjan; però per més acertá, desitjaria sebre sí à n' es Sant volen que 'ls ho representi mòrt ò viu.

Callàren es dos Retgidós, y se miràren un à s' altre. Llavò un des dos digué:

—Ell no mos n' han dit res d' axò, y are no sé que fassem... Però, no res: qu' el fassa viu à n' es Sant, per lo que puga essè. Y si acás no 'ls agradava, sempre mos queda un remey: en tenirlo allá, ¡ja 'l matarém!

*
**

—¿Quina llástima! (deya plorant un assistent, quant contemplava es cadáver d' es séu capitá estès en terra, amb so cap travessat per una bala.) ¡Quina llástima! ¡pòbre señó meu! ¡Cap n' hi havia hagut may de tan valent còm ell!

—¿Perque heu dius? (li demanavan.)

—¿Perque heu dich? ¿y que no 'u veys sa pòca impressió y es pòch cas que feya de ses bales? ¿que no 'u veys?... Per una oreya li entravan, y pe' s' altre li sortian.

*
**

Coses de músichs.—GLUCK, s' autor de *Orfeo* y de *Ifigenia*, s' inspirava en es camp amb dues ó tres botelles de Champagne à n' es séu costat.

SARTI, que compongué *Medonte* y *Lamia esperanza*, trabayava en sa nit dins un gran salon à les fosques. Sa nit y es silenci l' inspiravan.

SALIERIA, componia es séus *motivos*, passejantse p' es carrés més frequentats, mirant ses atlòtes y menjant confits. Quant li ocurria una melodia, l' apuntava amb lápís à sa séua cartera.

CIMAROSA, cercava es truy, ses bromes y reunions d' ets séus amichs mentres componia.

PAER, per inspirarsè, tenia necesidat de cridá y que cridasen tots, sa dòna, ets amichs y es criats.

MERCADANTE, s' inspirava menjant salsa de tomátiga.

PACCINI, escrivient articles musicals.

ROSSINI, cuynant arròs à la Milanesa.

BELLINI, componia tenguent demunt sa taula qu' escrivia una sabata de sa séua atlotá, que besava sovint, sovint.

MEYERBEER, ses millós composicions les fé en dies de tròns y llamps que contemplava amb alegría desde es séu balcó.

SACCHIANI, componia sa música abraçant sa dòna y jugant amb un moix..

PAISIELLO, no componia en no está dins es llit.

ZINHARELLI, llegint es Pares de la Iglesia y es Clásichs llatins.

PORROS-FEYES.

SOLUCIONS Á LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—Sa retxa més curta entre dos punts es sa dreta.

SEMBLANSES.—1. En que corren.
2. En que surten cada dia.
3. En que puja y devalla.
4. En que están en capella.

TRIÁNGUL.....—Cartas—Carta—Cart—Car—Ca—C.
PREGUNTA.....—Salas.

FUGA.....—Sa feyna es santa y assanta.
ENDEVINAYA.....—Una ma qu' escriu.

LES HAN ENDEVINADES:

Totes:—A. C. I. T., Un Suplent, Un Oficial sense empleo, Un Sardiné Festetjadis, Agueda, Atelecuim, Lau Tibicriste, Un Indioté, Un Músich y Macarroni.

Sèt:—Un Petrolista, Cop-piu y Pere-Pexet.
Cinch:—Un Lloco y Un Sabatè en dilluns.
Y quatre no més:—Un Llenterné.

GEROGLIFICH.

d : L Adela

CUTXHEE

L O O O O

UN LLETERNÉ.

SEMBLANSES.

1. ¿En que s' assembla l' Esperit-Sant à un hòrt de pomeres?
2. ¿Y una jácera à s' aygo de mar?
3. ¿Y sa faròla d' es Moll à un pescadó de caña?
4. ¿Y sa pòrta de Sant Antoni à un batzerá?

UN PUNXA ENEGAT.

TRIÁNGUL DE PARAULES.

.....

.....

.....

.....

.....

Omplí aquests pichs amb lletres que llegides de través y diagonalment, digan: sa 1.ª retxa, un nom de dòna; sa 2.ª ua animal; sa 3.ª lo que un pintó necessita; sa 4.ª una planta; sa 5.ª lo que té la Sèu, y sa 6.ª una lletra.

DUES PAPAYONES.

PROBLEMA.

Preguntant una señora à una altra més veua qu' ella quants d' anys tenia, li respongué:—Tench el doble de s' edat que vostè tenia quant jò tenia s' edat que vostè té are; y en teni vostè s' edat que jò tench are, entre totes dues tendrém 63 anys.

¿Quants d' anys tenian una y altra?

MACARRONI.

FUGA DE CONSONANTS.

.A..A A.U.A.A .O .U.A.A .O.I.,

Q. R.

ENDEVINAYA.

Nota punts y corretgeix,

Y donem sa rahó clara:

Un fuy que 's menja son Pare

Dins sa séua hòna Mare,

¿Quin misteri será aqueix?

UN SOLLERICH.

(Ses solucions dissapte qui vé si som tius.)